

Περι...συλλογής

ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΗ ΝΤΟΥΠΑ

Ο Charles Riva με το έργο του George Condo, Back channel, 2016-17 © Hugard & Vanoverschelde

Βλέπω τη στροφή στη ζωγραφική να κρατάει πολύ γιατί όλοι επιζητούν την αύρα του μοναδικού από το χέρι του καλλιτέχνη. Πολλοί νέοι συλλέκτες αγοράζουν δυναμικά και διακρίνω και μεγαλύτερη ευελιξία από τις γκαλερί. Ανησυχητική, όμως, είναι η προσπάθεια των μεγάλων γκαλερί να ελέγξουν την αγορά

George Condo, The homeless hobo, 2009 © Hugard & Vanoverschelde

Ήθελα, λοιπόν, να δώσω την ευκαιρία στο κοινό να δει αυτά τα έργα που τότε δεν ήταν τόσο εύκολο να τα δεις σε ευρωπαϊκές συλλογές και μουσεία. Ήταν επίσης μια πρόκληση να δω πώς τα έργα της συλλογής συνδιαλέγονται μεταξύ τους.

Δανείζεις συχνά έργα σε μουσεία και ιδρύματα. Αυτό αποτελεί επιβράβευση ή στρατηγική;

Δανείζω με ιδιαίτερη χαρά έργα σε περιοδικές εκθέσεις, αλλά δανείζομαι κι εγώ όταν παρουσιάζω ένα καλλιτέχνη στο Riva Collection ώστε το κοινό να έχει μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα.

Ποιοι καλλιτέχνες μονοπωλούν το ενδιαφέρον σου αυτή την περίοδο;

Με ενδιαφέρει πολύ η δουλειά του Frank Stella. Ξέρεις, πριν 4-5 χρόνια που αγόραζα πολλά έργα του, μου έλεγαν «Γιατί πετάς τα λεφτά σου;» Τώρα όλοι παραδέχονται πόσο σπουδαίος είναι. Αγόρασα τον πρώτο μου Christopher Wool για 100.000 δολάρια από τον Phillips· τώρα είναι πολύ ακριβός για μένα, αλλά μόλις πέσουν οι τιμές του και, πιστεψέ με, έτσι συμβαίνει πάντα, θα αγοράσω πάλι γιατί είναι καλός καλλιτέχνης. Η αγορά της Sherrie Levine είναι πεσμένη, αλλά λατρεύω τη δουλειά της. Ο Mike Kelley είναι σπουδαίος και όμως αυτό δεν αντικατοπτρίζεται στην αγορά τέχνης. Από νεώτερους, παρακολουθώ τον Blake Rayne και μου αρέσει κι ο Nicolas Party, ο οποίος μπορεί να μην κάνει διανοούμενη ζωγραφική, αλλά κάποιες φορές είναι ωραίο να χαλαρώνεις κοιτώντας ένα πίνακα.

Πώς βλέπεις την αγορά της τέχνης;

Βλέπω τη στροφή στη ζωγραφική να κρατάει πολύ γιατί όλοι εκτιμούν τη μικρή παραγωγή και επιζητούν την αύρα του μοναδικού από το χέρι του καλλιτέχνη. Τα τελευταία δέκα χρόνια έχουν επέλθει μεγάλες αλλαγές στην αγορά και δεν το βρίσκω αναγκαστικά κακό αυτό: πολλοί νέοι συλλέκτες αγοράζουν δυναμικά και διακρίνω και μεγαλύτερη ευελιξία από τις γκαλερί. Ανησυχητική, όμως, είναι η προσπάθεια των μεγάλων γκαλερί να ελέγξουν την αγορά και η ματαιοδοξία πολλών καλλιτεχνών, που μπορεί τελικά να τους γυρίσει μπουμερανγκ.

CHARLES RIVA

Με δύναμη από τις Βρυξέλλες

Οι καλλιτέχνες που ξεχωρίζει, η αγορά της τέχνης και η επιλογή να ανοίξει τη συλλογή του στο κοινό

Στο κομψό διαμέρισμα του Charles Riva στις Βρυξέλλες, ένας μεγάλος πίνακας του Frank Stella κατέχει κεντρική θέση. Καθόμαστε στο σαλόνι κοντά σε ένα πειρατή του Paul McCarthy, ενώ η ματιά μου πέφτει σε ένα ασυνήθιστο γλυπτό της Sherrie Levine.

Ο Charles είναι νέος, προσιτός και γοητευτικός. Αν και δεινός γνώστης της αγοράς, του αρέσει να ακολουθεί τα δικά του κριτήρια όταν αποφασίζει τι θα αγοράσει. Μου εξομολογείται ότι σε ηλικία 14 ετών έκανε συλλογή από διαφημιστικές καμπάνιες αρωμάτων που έβρισκε στα περιοδικά και στη συνέχεια σχεδίαζε τα μπουκάλια των αρωμάτων όπως ο ίδιος θεωρούσε ότι θα έπρεπε να είναι.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή: «Ο πατέρας μου ήταν αρχιτέκτονας κι η μητέρα μου ζωγράφος. Ήμουν εσωτερικός σε σχολείο στη Γαλλία και από την εφηβεία ήξερα ότι ήθελα να ασχοληθώ με την τέχνη. Στα 19 μου ήθελα να γίνω καλλιτέχνης, αλλά είναι δύσκολο να είσαι καλλιτέχνης: πρέπει συνεχώς να υπερασπίζεσαι τις ιδέες σου, πολλοί σου γλυκομιλούν και καιροφυλακτούν να σου κλέψουν μια καλή ιδέα, τη φέρνουν στα μέτρα τους και την παρουσιάζουν σαν δική τους. Εγώ δεν το άντεχα αυτό και επειδή ήμουν καλός στις πωλήσεις, άρχισα να ασχολούμαι με το εμπόριο της τέχνης, προς μεγάλη απογοήτευση της μητέρας μου. Στα 23 μου αγόρασα το 15% από μία γκαλερί στη Νέα Υόρκη, στη συ-

νέχεια διπλασίασα το ποσοστό μου και το 1997 έφτασα να έχω το 100% της Riva Gallery στη Νέα Υόρκη. Οργάνωσα πολλές ομαδικές με καλλιτέχνες που θαύμαζα κι έτσι άρχισα να αγοράζω έργα τους. Κάπως έτσι ξεκίνησε η συλλογή και μου έγινε μεγάλο πάθος.

Το 2008 άνοιξες τη συλλογή σου στο κοινό. Γιατί;

Μετά την 11^η Σεπτεμβρίου 2001, αποφάσισα να γυρίσω στην Ευρώπη, στις Βρυξέλλες, μία κοσμοπολίτικη πόλη. Έχοντας ζήσει από τα 19 μου στη Νέα Υόρκη, ήταν φυσικό το 85% της συλλογής μου να αποτελείται από έργα Αμερικανών καλλιτεχνών.

Sherrie Levine, False gold, 2007 © Hugard & Vanoverschelde

karavias
art insurance

know who, know how

Coverholder at **LLOYD'S**

Ευριπίδου 12, Αθήνα 105 59,
T +30 210 36 40 618, F +30 210 36 43 503, E art@gkaravias.gr